

4 CÂU HỎI

Giải Đáp Sự khủng hoảng Nạo phá thai với Phúc âm Sự sống

Mỗi một ca phá thai-bạo lực làm kết thúc cuộc sống quý giá của một đứa trẻ và để lại cho phụ nữ sự đau buồn! Nhưng sâu xa hơn, phá thai là một triệu chứng sâu trong tâm hồn của cả đàn ông và phụ nữ.

Làm sao để thay đổi suy nghĩ mà dẫn một người đến phá thai? Làm sao để giải cứu những người đang trong nguy hiểm? Làm sao để mang sự chữa lành và tự do cho quyết định hồi hận nhất này?

Tài liệu này sẽ giúp bạn **hiểu phá thai** thực sự là gì trong cách nhìn của Chúa, nắm bắt được cách Chúa dự định dẫn dắt chúng ta **thay đổi**, lắng nghe lời kêu gọi của Chúa để **giải đáp** sự khủng hoảng phá thai, cũng **giải cứu** phụ nữ và trẻ em khỏi nạo phá thai!

Để hiểu, hãy cùng giờ Kinh Thánh và hỏi 4 câu hỏi:

- 1) Đức Chúa Trời nói gì về sự sống con người, bao gồm cả sự sống trong bào thai?
- 2) Đức Chúa Trời nói gì về sự đổ huyết vô tội, bao gồm cả nạo phá thai?
- 3) Làm thế nào chúng ta có thể mang ân điển của Phúc Âm đến với tội nạo phá thai để người ta được tha thứ và giải phóng?
- 4) Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta làm gì để ngăn chặn sự đổ huyết vô tội và những người khác đã làm việc này thế nào?

Từ năm 2011, có hơn 3 triệu Cơ đốc nhân Trung Quốc và nhiều hơn thế trên Thế Giới đã được học và chia sẻ dựa trên Kinh Thánh một cách dễ hiểu, dễ chia sẻ để chấm dứt phá thai, mang lại sự chữa lành do sự tàn phá của phá thai mang lại. Hãy nghiên cứu và tham gia cùng với cơ đốc nhân trên toàn thế giới vào sự ứng phó khủng hoảng mang thai - bằng Phúc Âm của Sự Sống.

Câu hỏi 1: Đức Chúa Trời nói gì về sự sống con người, bao gồm cả sự sống trong bào thai?

Trước hết, hiểu biết của chúng ta về sự sống là nhìn vào sự quan trọng của nó - rằng Chúa yêu thích sự sống hơn sự chết. Tiếp đó, hiểu về giá trị của mỗi sự sống để biết cách đối xử với người khác. Chúng ta cũng nhìn vào kế hoạch của Chúa cho con trẻ và gia đình để cuối cùng, chúng ta xác định được sự sống của một con người ngay khi bắt đầu hình thành ở trong bụng mẹ.

Kinh Thánh định nghĩa sự sống như thế nào?

- 1) **Đức Chúa Trời là sự sống:**
 - “Vì ai tìm được Ta là tìm được sự sống” (Châm Ngôn 8:35).
 - “Ngài là sự sống của người” (Phục Truyền 30:20).
- 2) **Đức Chúa Trời ban cho sự sống:**
 - “Ngài nắm trong tay sự sống của mọi sinh vật và hơi thở của cả loài người” (Gióp 12:10).
- 3) **Đức Chúa Trời quý trọng sự sống:**
 - Ngài là Đấng nâng đỡ sự sống trong con (Thi Thiên 54:4).
 - Ngài là Đấng cứu chuộc sự sống (Thi Thiên 72:14).
 - Ngài là Đấng giữ gìn sự sống (Thi Thiên 121:7).
- 4) **Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con Đức Chúa Trời là món quà sự sống:**
 - Chúa Giê-xu được gọi là ánh sáng của sự sống (Giăng 8:12).
 - Chúa Giê-xu là sự sống dư dật (Giăng 10:10).
 - Chúa Giê-xu là sự sống đời đời (Giăng 3:16).
- 5) **Phúc Âm của Đấng Christ là Phúc Âm sự sống:**
 - “Vì chúng ta là hương thơm của Chúa Cứu Thế... sinh khí đưa đến sự sống” (2 Cô-rinh-tô 2:16).

Chúa quý trọng điều gì nhất trong tất cả sự sáng tạo của Ngài?

Niềm vui lớn nhất của Chúa trong sự sáng tạo chính là **loài người**.

- “Khi con nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, Mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đang tạo dựng, Loài người là gì mà Chúa nhớ đến, Con người là chi mà Chúa thăm viếng nó? Chúa dựng nên loài người kém Đức Chúa Trời một chút Đội cho người mỗ miện vinh quang và tôn trọng” (Thi Thiên 8:3-5).

Điều gì khiến cho sự sống con người là quý giá như vậy?

Mỗi một sự sống con người có giá trị bởi vì Đức Chúa Trời tạo dựng họ theo hình ảnh của Ngài.

- “Đức Chúa Trời phán: ‘Chúng Ta hãy tạo nên loài người theo hình ảnh Chúng Ta và giống như Chúng Ta, để quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài gia súc, và khắp cả đất, cùng mọi loài bò sát trên mặt đất.’ Đức Chúa Trời sáng tạo loài người theo hình ảnh Ngài. Ngài sáng tạo loài người theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Ngài sáng tạo người nam và người nữ” (Sáng Thế Ký 1:26-27).

Chúng ta có thể biết những loại giá trị nào về sự sống con người?

1. **Giá trị nội tại:** Mỗi con người đều có giá trị nội tại bởi vì mỗi con người đều được tạo ra theo hình ảnh của Chúa. Các triết lý thế gian nói rằng con người có những giá trị hơn kém nhau, đáng được bảo vệ hay không dựa trên chức năng hoặc các khả năng. Ngược lại, quan điểm Kinh Thánh nói rằng nếu bạn là con người thì về bản chất bạn có giá trị, vì bạn được tạo theo hình ảnh của Đức Chúa Trời.
2. **Giá trị bình đẳng:** Tất cả mọi người, cả nam và nữ, khỏe mạnh hay khuyết tật, thuộc mọi sắc tộc đều có giá trị ngang nhau vì được tạo dựng theo hình ảnh Đức Chúa Trời.
3. **Giá trị đặc biệt:** Con người quý giá hơn mọi tạo vật khác trong sự sáng tạo. Điều quan trọng là bạn giết một con lợn để nuôi một đứa trẻ hay giết một đứa trẻ để nuôi một con lợn. Hy sinh mạng sống con người luôn là đánh đổi nó để lấy một thứ ít giá trị hơn (tiền bạc, danh tiếng, sự thoải mái).
4. **Giá trị đòi hỏi:** Vì mang hình ảnh của Đức Chúa Trời đòi hỏi nên chúng ta sẽ sở hữu phẩm giá đặc biệt và vận mệnh đòi hỏi cùng với Đức Chúa Trời hoặc tách khỏi Ngài. Cơ-đốc nhân có trách nhiệm đối xử với mọi người một cách đàng hoàng trong cả lời nói và việc làm, đưa mọi người đến chỗ ăn năn và đặt lòng tin vào Đấng Christ để nhận được sự sống đời đời.

Vậy việc tạo dựng theo hình ảnh của Đức Chúa Trời bao gồm:

1. Tất cả mọi người đều **được Đấng Tạo Hóa ban cho nhân quyền**, được gọi là quyền tự nhiên. Và trong đó, quyền được sống là quan trọng nhất- mất quyền này, con người mất hết mọi thứ.
2. Chúng ta có chung một **trách nhiệm đạo đức để bảo vệ quyền của người nghèo** (Châm. 29:7), người khốn khổ (Châm. 31:5), bị ruồng bỏ (Châm. 31:8), và khốn cùng (Châm. 31:9), bởi vì họ là những người đầu tiên bị làm ngor hoặc từ chối nhân quyền và họ không có sức mạnh để tự bảo vệ chính mình.
3. **Nếu yêu Chúa, chúng ta cũng phải yêu người khác:** Có một sự liên kết đạo đức tự nhiên giữa việc yêu Chúa và yêu người khác. Ngược đãi người yếu thế là xúc phạm Đức Chúa Trời (Châm. 14:31). Ca ngợi Đức Chúa Trời nhưng nguyện rửa những người được tạo dựng theo hình ảnh của Ngài là điều xấu hổ và không tương xứng (Gia-cơ 3:9).
4. **Giá trị con người thúc đẩy làm việc lành:** Giá trị nội tại, bình đẳng, đặc biệt, và đòi hỏi của con người là động lực thúc đẩy làm việc **công chính** và **nhân từ** cho những người yếu đuối, yếu thế, và bị áp bức (Gióp 29:12-17; 30:13-15).

Góc nhìn của cơ đốc nhân về con người được dựa vào việc Chúa lựa chọn sáng tạo loài người theo hình ảnh của Ngài (Sáng. 1: 26-28). Bởi vậy, ta khẳng định được mỗi một sự sống được sáng tạo với 4 giá trị: nội tại, bình đẳng, đặc biệt, đòi hỏi - đều là quyền tự nhiên vốn có, bắt đầu với quyền được sống. Đây là điều hợp lý mà các cá nhân hay tổ chức (chính quyền) đề cao quyền tự nhiên này vì mỗi chúng ta đã được ban cho bởi Chúa.

Thái độ của Đức Chúa Trời đối với sự sinh sản, con cái, và gia đình là gì?

Đức Chúa Trời quý trọng trẻ em và ủy thác chúng ta chào đón chúng. Từ ban đầu, Ngài phán “Hãy sinh sản và gia tăng gấp bội.” Chúa kết hợp người nam và người nữ thành một thịt (Sáng 2:24, Mat. 19:4-6) - một đơn vị gia đình. Ngài ban phước và truyền cho họ nghĩa vụ sinh con, và nuôi lớn chúng. Ngài đã ban phước cho nhiệm vụ này hai lần (tại Ê-đê-n và sau trận đại hồng thủy - Sáng 1:28 & 9:1,7).

- “**Chúa ban phước cho loài người** và phán, ‘**Hãy sinh sản và gia tăng gấp bội** và làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời và mọi loài bò sát trên mặt đất’” (Sáng. 1:28).

Người Israel cổ đại coi trẻ em là món quà từ Chúa, một phước lành, một di sản và một niềm hạnh phúc (Thi.127: 3-5; 128). Đôi khi chúng được ban cho ngay sau khi cầu nguyện, và được coi là dấu hiệu của ơn thiêng từ Chúa như trải nghiệm của Hannah (1.Sam. 1:17-20, 27 và 2:18-21)

- Thi. 127:3-5: Kìa, con cái là **cơ nghiệp** Đức Giê-hô-va ban cho; bông trái của tử cung là **phần thưởng**. Con cái sinh ra đang tuổi thanh xuân khác nào mũi tên trong tay dũng sĩ. **Phước cho người nào để chúng đầy ống tên!** Người sẽ không hổ thẹn khi đối đáp với kẻ thù mình tại cổng thành”

Chúa Giê-su công nhận, yêu thương và quý trọng trẻ em. Ngài chào đón, ban phước và cầu nguyện cho chúng. Ngài dành thời gian bế những đứa trẻ trên tay, ôm chúng, nói chuyện và đặt tay lên chúng cầu nguyện và ban phước. Ngài chỉ ra chính chúng là tấm gương khiêm nhường và tin kính, đồng thời là trung tâm ở giữa vương quốc Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ. 10:13-16). Ngài cũng đưa ra ra một cảnh báo gay gắt với những ai làm tổn hại hoặc cản trở trẻ em (Ma-thi-ơ. 18: 5-6)

- “Người ta đem con trẻ đến với Đức Chúa Jê-sus để được Ngài đặt tay trên chúng, nhưng các môn đồ trách họ. Thấy vậy, Ngài giận và bảo các môn đồ: “**Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn cấm chúng, vì vương quốc Đức Chúa Trời thuộc về những ai giống như các con trẻ ấy.** Thật, Ta bảo các con, ai không tiếp nhận vương quốc Đức Chúa Trời như một đứa trẻ thì sẽ không vào đó được.” Rồi Ngài ôm những đứa trẻ ấy, đặt tay trên chúng và ban phước cho.” (Mác. 10:13-16)
- “Còn ai vì danh Ta **tiếp một đứa trẻ như này tức là tiếp Ta;** nhưng ai gây cho một đứa trẻ trong những đứa trẻ đã tin Ta sa vào tội lỗi thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy, mà ném xuống biển sâu còn hơn.”(Ma-thi-ơ. 18:5-6)

Trong Sáng Thế Ký 1:28, Đức Chúa Trời giao cho loài người sứ mệnh sinh con cái. Sinh con, nuôi dạy và xây dựng gia đình được Chúa khen ngợi như một ân chỉ ân sung phong phú đến từ Ngài. Đáng buồn trong ngày nay, nhiều người coi trẻ em là sự bất tiện, là gánh nặng, dễ dàng bỏ đi – Chúng không được coi trọng như sự ban phước của Chúa

Sự sống con người bắt đầu từ khi nào? Người chưa sinh ra có phải là một con người không?

Kinh Thánh nói gì? Khoa học nói gì?

Chúa chỉ ra sự sống bắt đầu ngay từ lúc thụ thai và Ngài không phân biệt trẻ em giữa các giai đoạn phát triển khác nhau: Thai nhi hoặc trẻ sơ sinh, trẻ mới biết đi hoặc trẻ vị thành niên. Ngài nhìn nhận tất cả là con người và gọi trẻ em là con cái Chúa. David coi sự phát triển trong bụng mẹ là điều công việc “đáng sợ lạ lùng” trong tay Chúa.

Thứ nhất. Chúa sử dụng cùng một từ để nói đến trẻ chưa sinh ra và trẻ đã được sinh ra. Điều này xuyên suốt từ Cựu Ước viết bằng tiếng Hơ-bơ-rơ đến Tân Ước viết bằng tiếng Hy Lạp.

a) Cựu Ước

- Tiếng Hơ-bơ-rơ, từ “**habanim**” – được sử dụng để nói đến cả trẻ chưa sinh lẫn đã sinh
 - Sáng. 25:22 Về hai con chưa chào đời của Re-béc-ca: “**Các thai nhi** đụng nhau trong bụng bà”
 - Thi. 128:3 Tương tự được dùng cho “trẻ em” nói chung “**Vợ người ở trong nhà người sẽ như cây nho sai trái; con cái người ở chung quanh bàn ăn**”

b) Tân Ước

- Tiếng Hy Lạp, từ “**brephos**” – cũng được sử dụng để nói đến cả trẻ chưa sinh lẫn đã sinh.
 - Lu-ca.1:41 “Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng Ma-ri chào thì **thai nhi** trong bụng liền nhảy nhót...”
 - Lu-ca. 2:16 “**Vậy, họ vội vàng đi đến đó, gặp Ma-ri, Giô-sép, và thấy con trẻ đang nằm trong máng cỏ**”

Thứ Hai. Chúa chỉ ra thụ thai là khởi đầu của sự sống. Kinh Thánh luôn nói về sự **thụ thai của con người** – ‘*được thụ thai một con trai*’ (không bao giờ nói thụ thai một hợp tử hoặc tế bào) và **thường mô tả theo một công thức** – ‘*thụ thai và sinh*’.

- Sáng. 4:1. **Ca-in** - “A-đam ăn ở với Ê-va, vợ mình. Bà thụ thai và sinh Ca-in.”
Ê-va đã thụ thai cái gì? – Ca-in.
Cuộc sống Ca-in bắt đầu từ khi nào? – Khi thụ thai
- Lu-ca. 1:31. **Chúa Giê-su** – Ma-ri được bảo rằng sẽ *thụ thai và sinh một con trai*.
- Lu-ca. 1: 36: **Giăng** - Ê-li-sa-bét cũng “*đã mang thai một đứa con trai*”.
Ma-ri sẽ thụ thai cái gì? - Một con trai. Ê-li-sa-bét đã thụ thai cái gì? - Một con trai.
Thời điểm nào Chúa Giê-su và Giăng là con trai (giới tính nam)? - Từ lúc thụ thai.

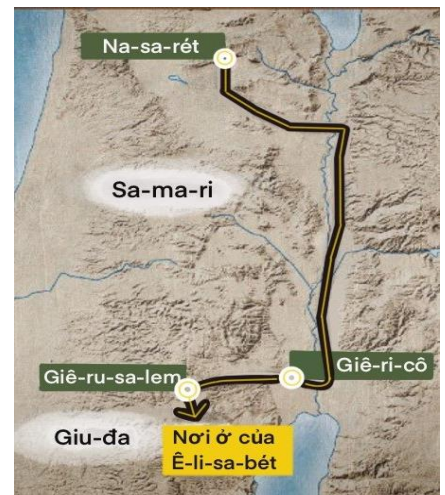
Thứ Ba. Khi Ma-ri đến thăm Ê-li-sa-bét, Giăng – lúc này là **thì nhi** – **đã phản ứng một cách rất con người khi thấy sự hiện diện của Chúa Giê-su, cũng đang là thai nhi.** Mặc dù còn rất sớm và nhỏ - nhưng Chúa Giê-su đã **hiện diện trọn vẹn** trong bụng Ma-ri. Câu chuyện **khẳng định quyền năng về tính con người của trẻ dù chưa sinh ra.**

- *Nhận ra một ai đấy và nhảy nhót vui mừng* là phản ứng của con người! Giăng chưa ra đời đã công bố Chúa “*Mẹ ơi, Chúa Giê-su đã đến*” giống như hành động Giăng sẽ làm 30 năm tới (Giăng.1:29) “Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng Ma-ri chào thì thai nhi trong bụng liền nhảy nhót...” bà nói: “...khi tai tôi vừa nghe tiếng cô chào thì thai nhi trong bụng tôi liền nhảy mừng...” (Lu-ca.1:40-44)
- “*Chúa Giê-su đã đến!*” Ngài vừa là Chúa vừa là con người một cách trọn vẹn, và cũng hiện diện trọn vẹn dù lúc đó Ngài không lớn hơn đầu chấm câu ở cuối dòng và có lẽ còn chưa nằm trọn trong tử cung. Về sự phát triển, Ngài đang là hợp tử (vài giờ, vài ngày, hoặc một tuần) nhưng Giăng đã thông báo sự xuất hiện của Chúa Giê-su.

Làm sao có thể biết Chúa Giê-su đã đến Ngài dù rất nhỏ bé? Hãy đọc thật kỹ Lu-ca. 1: 26-44, 56-57

Ma-ri chưa hề mang thai khi thiên sứ của Chúa hiện ra và nói bà sẽ mang thai bởi Thánh Linh (26). Bà tiếp nhận tin và “vội vàng” rời đi đến gặp Ê-li-sa-bét (39). Tùy thuộc cung đường, Ma-ri phải đi khoảng 115-150 km từ Na-sa-rét (phía Bắc) đến nhà của Ê-li-sa-bét là một thành của Giu-đa (1:29), phía Tây Nam của Giê-ru-sa-lem, có lẽ không xa lắm, vì Xa-cha-ri phục vụ tại đền thờ Giê-ru-sa-lem (1:5-9). Khi Ma-ri đến nơi, bà đã mang thai.

Chúa đã được thụ thai ở khoảng thời gian *sau khi* thiên sứ rời đi và *trước khi* Ma-ri cất lời chào Ê-li-sa-bét. Chúa Giê-su đã sống trong bụng mẹ nhiều nhất vài giờ hoặc vài ngày đến khi Ma-ri gặp mặt Ê-li-sa-bét. Hãy thật chú ý, khi thai nhi Giăng nhảy nhót vui mừng bởi sự hiện diện Con Đấng Chúa Trời thì Chúa Giê-su còn không lớn hơn đầu chấm câu, nhưng đã vừa là Chúa, vừa là con người trọn vẹn.

Những sự kiện này xảy ra khi Giăng (trong bụng Ê-li-sa-bét) được 6 tháng (1:36), có kích thước từ đầu tới hông tương đương một bàn tay nam giới. Ma-ri đã ở lại với Ê-li-sa-bét thêm 3 tháng đến khi giăng chào đời (1:56-57). Đây là sự xác nhận cuối cùng, những sự kiện cần chú ý trong Lu-ca. 1:26-44 chỉ xảy ra trong vài ngày, hoặc một tuần, và những đứa trẻ sinh ra hoàn toàn là con người trọn vẹn.

Khoa học có dạy giống như Kinh Thánh rằng sự sống con người bắt đầu từ khi thụ thai không? Có! Phôi thai học dạy chúng ta rằng khi thụ thai (thụ tinh) thì bạn là:

- 1) Một con người **sống động**,
- 2) Một con người **riêng biệt**,
- 3) Một con người **trọn vẹn** – tồn tại, phát triển, và trưởng thành từ bên trong.
 - Từ thời điểm này trở đi, không có gì được thêm vào ngoài các dinh dưỡng
 - Là một con người mới, khác biệt với cha và mẹ - một người duy nhất
 - Có những điều riêng biệt: ADN, nhóm máu, giới tính, vân chân, vân tay, màu mắt, màu da,..v.v.

Chuyên gia hàng đầu thế giới về phôi thai học, Keith L. Moore nói:

“Hợp tử là sự khởi đầu của một con người mới. Sự phát triển của con người từ khi thụ tinh là quá trình giao tử tinh trùng người nam... kết hợp với giao tử trứng người nữ... để tạo thành một tế bào gọi là hợp tử. Tế bào chuyên biệt và tổng năng này đánh dấu sự khởi đầu của chúng ta như một cá thể độc nhất.” - Keith L. Moore & T.V.N. Persaud, *Sự phát triển của con người: Clinically Oriented Embryology*, 16.

Một chuyên gia thế giới khác về Cơ thể con người, John Clark nói:

“Mỗi sự sống bắt đầu bằng sự kết hợp của hai tế bào, một trứng cái và một tinh trùng đực nhỏ hơn nhiều. Đơn vị nhỏ bé này, không lớn hơn một dấu chấm trên trang này, chứa tất cả thông tin cần thiết để phát triển thành... cấu trúc phức tạp của cơ thể con người. Người mẹ chỉ có nhiệm vụ cung cấp dinh dưỡng và bảo vệ.” - Theo Clark, J. *Hệ thần kinh: Mạch giao tiếp trong cơ thể con người, sách Torsta.*

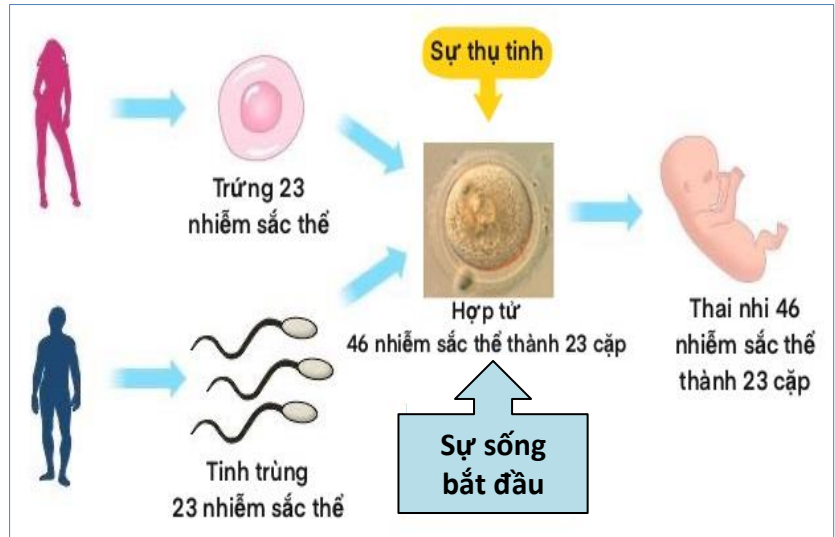
Sự sống được bắt đầu từ khi thụ thai (hay thụ tinh)

Sự sống trong bào thai là điều tuyệt diệu và là lý do để ngợi khen và thờ phượng Chúa.

Vua Đa-vít thấy mình hoàn toàn là con người khi còn ở trong bụng mẹ

và ca ngợi Đức Chúa Trời! Việc sử dụng đại từ nhân xưng 'con' cho thấy David coi mình là con người giống như khi còn trong bụng mẹ như tại thời điểm viết bài. Hơn nữa, nhân tính của chúng ta trong bụng mẹ không chỉ là sự thật - nó còn thật tuyệt vời, thú vị và kỳ diệu!

Khi Đa-vít suy ngẫm về việc được hình thành trong bụng mẹ, ông ngợi khen Đức Chúa Trời: “**Vì chính Chúa nắn nên tâm can con, Dệt thành con trong lòng mẹ con. Con cảm tạ Chúa vì con được dựng nên một cách đáng sợ và lạ lùng. Công việc Chúa thật quá diệu kỳ, Lòng con biết rõ lắm.**” Thi thiên 139:13-14.

Xem video khoa học tuyệt vời: ‘Cuộc sống của bạn trước khi sinh’ (6 phút) để thấy được nhân tính của thai nhi trong bụng. Rất tuyệt để trẻ nhỏ được xem. Xem tại: www.baovemamsong.org/media hoặc dùng mã QR bên phải.

Câu hỏi 2: Đức Chúa Trời nói gì về tội đổ máu người vô tội, bao gồm phá thai?

Điều Chúa yêu nhất là điều Ngài bảo vệ nhất! Ở câu hỏi 2, chúng ta thấy luật pháp của Đức chúa Trời bảo vệ con người khỏi bị tổn hại như thế nào và cách Chúa phản ứng trước việc đổ huyết người vô tội. Chúng ta khám phá ra cách Chúa hướng dẫn dân Ngài đáp lại việc đổ huyết người vô tội và cuối cùng, chúng ta nhìn vào quan điểm của Chúa về việc giết hại trẻ em, bao gồm cả phá thai.

Đức Chúa Trời bảo vệ những điều Ngài yêu thương nhất trong sự sáng tạo của Ngài thế nào?

Cách chính mà Đức Chúa Trời bảo vệ con người là thông qua luật đạo đức của Ngài- bằng cách đặt lương tâm về luật Ngài vào tâm lòng mỗi người. Luật đạo đức của Chúa (cũng là đạo đức trong Kinh Thánh), có thể tóm tắt trong tám chữ “ yêu thương người lân cận như chính mình”.

Luật đạo đức được Chúa truyền dạy theo cả “ Điều cấm” và “Điều răn” :

- **Điều cấm: “Chớ giết người”** (Xuất 20:3).
- **Điều răn: “Hãy yêu thương người lân cận như chính mình:** Ta là Đức Giê-hô-va” (Lê. 19:18).

Điều cấm là cấm việc *cố ý giết người vô tội*. Điều răn kêu gọi các hành động bảo vệ mạng sống con người. Ví dụ, Phục Truyền 22:8 phán: “Khi xây nhà mới, anh em phải làm lan can quanh mái nhà để tránh trường hợp có người rơi từ mái nhà xuống gây tội đổ máu trong nhà anh em.”

Bên cạnh lời răn về yêu thương và bảo vệ sự phồn thịnh của hàng xóm, là những điều cấm được nêu trong Xuất Ai Cập 20:13: “Cấm giết người” con người biết điều này là đúng và chính xác, nhưng họ có thể từ chối sự thật.

Để trung tín với Chúa và tuân theo luật đạo đức của Ngài, chúng ta phải làm hai điều:

1. **Không được cố ý giết** bất kỳ một con người nào (tội giết người).
2. **Không nhắm mắt làm ngơ** (chấp nhận mà không phản đối) việc người khác giết người vô tội.

Thật vậy, chúng ta được nhận mạng lệnh yêu thương và làm cho người khác những gì chúng ta muốn họ làm cho mình, nếu như chúng ta cũng là mục tiêu trước cái chết. Chúng ta sẽ muốn người khác lên tiếng cho chúng ta, bảo vệ và cứu chúng ta khỏi tổn hại.

Mạng sống người “vô tội” có nghĩa là gì?

Theo Rô-ma 3:10, không có người nào vô tội, “chẳng có một ai công chính cả, dù một người cũng không.” Ý nghĩa là không có ai vô tội **trước mặt Đức Chúa Trời**; tất cả mọi người đều có tội và cần Đấng Cứu Thế. Tuy nhiên, ở những nơi khác, Kinh Thánh đề cập đến những người vô tội (Châm Ngôn 1:11; 6:16-17).

Khi Đức Chúa Trời đề cập đến sự sống vô tội hoặc đổ huyết vô tội Ngài đang nói đến:

Những người vô tội trước pháp luật. Theo như luật pháp, tất cả mọi người được coi như vô tội cho đến khi chứng minh là có tội qua quá trình luận tội. Những người bị lên án sai thì vô tội.

“Trong con kiện cáo, người chớ phạm quyền lợi của người nghèo ở giữa vòng người. Người phải tránh xa các lời giả dối; chớ giết kẻ vô tội và kẻ công bình, vì Ta chẳng hề tha kẻ gian ác đâu” (Xuất 23:6-7).

Những người chưa phát triển khả năng nhận biết đúng sai. Điều này bao gồm thai nhi, trẻ sơ sinh, trẻ em, và những người bị thần kinh mà không có khả năng phân biệt phải trái.

“Vì trước khi con trẻ ấy biết bỏ điều dữ chọn điều lành thì đất nước của hai vua mà người sợ sẽ bị bỏ hoang” (Ê-sai 7:16) (tương tự trong Phục Truyền 1:39, Giê-rê-mi 19:4)

Đức Chúa Trời phản ứng thế nào trước việc cố ý sát hại mạng người vô tội (đổ huyết vô tội)?

Điều đó làm cho Chúa tức giận, đoán xét những ai làm đổ huyết vô tội, và tách chính Ngài ra khỏi tội đổ huyết, không nghe lời cầu nguyện cho đến người ta ăn năn (cả nhân và quốc gia, như Y-sơ-ra-ên).

Trong câu chuyện của Ca-in và A-bên (Sáng. 4: 8-11), Ca-in đã giết người em vô tội của mình. Anh ta biết rằng giết A-bên (giết người) là sai bởi luật tự nhiên của Chúa được ghi vào lòng - lương tâm - Mặc dù cả điều cấm và điều răn lúc đó chưa được ban ra thông qua Moi-se khoảng 2500 năm sau.

Ca-in biết điều cấm – “**chớ giết người**” – và cố che giấu hành động của mình bằng lời nói dối (4:9)
Ca-in biết điều răn – “**yêu thương người lân cận**” – vì thế anh ta cũng cố trốn tránh trách nhiệm về điều răn khi nói “Con là người giữ con sao - “*tôi phải luôn giữ an toàn cho em trai mình?*” Đúng vậy, Ca-in phải như vậy! Chúa mong đợi điều đó! Sự sống A-bên là quý giá, kêu cầu sự minh oan đến Chúa.

Vậy, Chúa phản ứng thế nào với việc Ca-in giết A-bên? Chúa **nghe** (10) phản ứng bằng cách **phán xét** Ca-in (11-12, 13) và **tách** chính Ngài khỏi Ca-in (12 và 14). Đức Chúa Trời phản ứng theo 3 cách – Chúa lắng nghe, phán xét, và tách ra:

1. **Ngài nghe tiếng của người bị hại** - giống như A-bên! Ngài *đảm bảo* với những người bị giết, rằng mạng sống của họ quý giá với Chúa và Ngài sẽ trừng phạt trong sự phán xét kẻ giết người.
 - Thi. 9:12 “*Vì Đấng báo thù huyết nhớ đến kẻ khôn cùng; Ngài không quên tiếng kêu cứu của họ*” – Công chính của Chúa là đời đời, Ngài là Đấng tin cậy để chúng ta trông đợi sự đoán xét.

2. **Ngài mang đến sự giận dữ và sự phán xét với người làm đổ huyết vô tội:**

Tội ác của vua Ma-na-se (697-643 TCN): giết vô số người dân vô tội ở Giê-ru-sa-lem, thậm chí hiến tế cả con trai mình (2.Vua 21:6). Đức Chúa Trời đã vô cùng tức giận và sai 4 đạo quân đến phá huỷ Giu-đa... vì vua Ma-na-se giết nhiều người vô tội.

- 2Vua 24: 2-4. “Đức Giê-hô-va khiến quân Canh-đê, A-ram, Mô-áp, và quân của người Am-môn đến đánh phá và huỷ diệt Giu-đa... Tai hoạ này hẳn phải xảy đến cho Giu-đa do lệnh của Đức Giê-hô-va, để đuổi nước Giu-đa khỏi mặt Ngài vì các tội Ma-na-se đã phạm, vì mọi điều vua ấy đã làm. Và cũng vì máu vô tội mà vua này đã làm đổ ra, khiến cho Giê-ru-sa-lem ngập tràn máu vô tội, đến nỗi Đức Giê-hô-va không còn tha thứ được nữa.

Vào thời Ê-xê-chi-ên (620-570 TCN), chỉ sau mấy chục năm tội lỗi vẫn tiếp tục nên Đức Chúa Trời còn giáng những điều khắc nghiệt hơn đến với Giê-ru-sa-lem, phân tán họ giữa các nước và lưu đày ở Ba-by-lôn (605 TCN). Trong các tội lỗi, họ đã phạm tội giết người vô tội!

- Ê-xê-chi-ên 22: 3. “*Hãy nói với nó: ‘Chúa Giê-hô-va phán: Một thành làm đổ máu ở giữa nó đã đến kỳ định; nó đã làm các thần tượng để tự làm ô uế mình.’*”

Chúa cảnh báo sự khốn khổ sẽ đến với những ai cố tình làm đổ huyết người vô tội vì lợi ích mình.

- Gia-cơ 5:1-6 “*...hãy khóc lóc, kêu van vì sự cùng khôn sẽ đổ xuống trên anh em...anh em đã nuôi béo lòng mình trong ngày tàn sát; anh em đã kết án và giết người công chính...*”

3. **Đức Chúa Trời tách mình ra khỏi tội đổ máu, phớt lờ những lời cầu nguyện cho đến khi đó là lời cầu nguyện ăn năn.**

- Ê-sai 59:2 “*...chính sự gian ác của các ngươi đã phân cách các ngươi với Đức Chúa Trời mình, và tội lỗi các ngươi đã che khuất Ngài khỏi các ngươi đến nỗi Ngài không nghe các ngươi nữa.*”
- Ê-sai 1:15-17 “*Vì thế, khi các ngươi đưa tay lên, thì Ta che mắt khỏi các ngươi. Cho dù các ngươi có cầu nguyện nhiều, Ta cũng chẳng nghe vì tay các ngươi đẫm máu. Hãy rửa cho sạch... hãy loại bỏ những việc ác khỏi mắt Ta; đừng làm điều ác nữa... tìm kiếm công lý, giúp đỡ người bị áp bức, xét xử công minh cho kẻ mồ côi, bênh vực lý lẽ người góa bụa.*” (18-20 phước cho người vâng theo lời Chúa)

Dân sự của Chúa nên có trách nhiệm như thế nào với tội đổ huyết vô tội?

Đổ huyết vô tội là trực tiếp phạm vào điều Đức Chúa Trời cấm: “**Người chớ giết người.**” **Không bảo vệ** khi thấy những người vô tội bị cố ý giết hại là vi phạm trực tiếp vào điều răn của Chúa: “**Hãy yêu thương người lân cận như mình.**”

Những kẻ giết người và những kẻ thờ ơ với tội giết người **đều có tội** vi phạm vào các điều răn của Chúa như nhau. Đức Chúa Trời dạy cho dân sự của Ngài phản ứng với việc giết người bằng cách thừa nhận nghĩa vụ đạo đức của họ là phải tuân theo cả điều cấm và điều răn.

Phục truyền 21: 1-9 Chúa cho dân Y-sơ-ra-ên thấy cách họ nên phản ứng / trách nhiệm trước việc đổ máu người vô tội. Trong trường hợp tìm thấy một nạn nhân bị giết.

Đây là cách Chúa hướng dẫn cùng những lý do:

- a. **Câu 2** - Những trưởng lão đi ra ngoài và đo khoảng cách xem thị trấn nào gần nhất. Đo lường thiết lập thẩm quyền (người sẽ thực hiện): Càng gần thì càng có trách nhiệm là lời nhắc nhở “yêu thương người lân cận”
- b. **Câu 3-6** – Những người trưởng lão phải tìm một con bò cái tơ đặc biệt, mang đến nơi đặc biệt mà mọi người nhóm họp, sau đó giết nó bằng cách bẻ cổ. (Câu 5) Các thầy tế lễ đến gần quan sát, đảm bảo công việc hoàn thành chính xác. (6) Các trưởng lão sẽ rửa tay trên con bò cái tơ đã chết.
- c. **Câu 7-9** – Sau đó họ cầu nguyện “Tay chúng con không làm đổ máu này; mắt chúng con không nhìn thấy án mạng này.” Họ khẳng định lại trong cả điều cấm “tay chúng con không làm đổ máu” và cả điều răn “mắt chúng con không nhìn thấy” với sự cam kết chân thành. Thay mặt cả cộng đồng, các trưởng lão xin Chúa chuộc lại tội đổ huyết vô tội xảy ra trong cộng đồng của họ.

Nghi lễ tôn kém này như một cách để mọi người ghi nhận - thừa nhận hành vi vi phạm đạo đức. Họ cảm nhận trong sự thiệt hại về kinh tế (hy sinh một con bò, hy sinh một ngày công) và cuộc họp long trọng – không thể cảm nhận hết được sự mất mát cuộc sống của một con người. Đó là một người xa lạ, và sẽ có cảm dỗ đến với suy nghĩ như “*không liên quan đến tôi.*” NHƯNG người đó không xa lạ với Chúa. Hay như vụ giết người này cũng không ảnh hưởng đến họ. Vậy nó sẽ làm họ trở nên cứng lòng.

Bằng sự hướng dẫn các trưởng lão/ lãnh đạo theo cách của Chúa giúp cho dân Ngài:

- a) **Cảm nhận sự mất mát của một con người** – người mà họ không biết nhưng được Chúa biết đến.
- b) **Quý trọng sự sống, tuân theo** cả điều cấm, điều răn để bảo vệ cuộc sống và hạnh phúc con người.
- c) **Chúa chỉ đạo những người lãnh đạo thay mặt cả cộng đồng nhận lấy trách nhiệm:**

Những người lãnh đạo được Chúa bổ nhiệm **được kêu gọi để dẫn dắt** dân chúng **nắm rõ sự khảng khoảng đạo đức - tội đổ huyết vô tội**, và để **tái khẳng định, cam kết tuân theo** luật của Chúa (điều cấm và điều răn), cũng dẫn dắt họ **tìm kiếm sự tha thứ từ Chúa**. “Các trưởng lão...cùng nói: ‘Tay chúng con không làm đổ máu này; mắt chúng con không làm đổ máu này...Xin đừng buộc tội làm đổ máu vô tội cho dân Ngài và tha thứ cho họ về vụ đổ máu này...’” (Phục truyền. 21: 6-9)

Đức Chúa Trời nhìn như thế nào về tội giết trẻ em, bao gồm cả phá thai, cũng như sự thờ ơ?

- 1) Hiến tế trẻ em hay **có ý giết một đứa trẻ vô tội lần đầu hết sức xúc phạm Chúa** và đặc biệt làm chộc giận Chúa. Và, **hành động thờ ơ với việc giết hại trẻ em** như nói rằng : “Đây không phải việc của tôi” thì cũng đáng trách không kém trước mặt Đức Chúa Trời
 - “Bất cứ người Y-sơ-ra-ên hay ngoại kiều nào cư ngụ trong xứ Y-sơ-ra-ên mà đem một trong số các con cháu mình dâng cho Mo-lóc thì chắc chắn phải bị xử tử... nếu dân trong xứ nhắm mắt làm ngơ và không xử tử nó, thì chính Ta sẽ không nhìn mặt kẻ ấy và gia tộc nó nữa, nhưng loại trừ nó và những kẻ đồng lõa khỏi dân chúng về tội thông dâm với Mo-lóc” (Lê-vi 20:2-5)
- 2) Giữa vòng những sự sống vô tội, **Chúa đặc biệt quý trọng trẻ em và muốn chúng được bảo vệ**
 - “Còn ai vì danh Ta tiếp một đứa trẻ như thế này tức là tiếp Ta; nhưng ai gây cho một trong những đứa trẻ đã tin Ta sa vào tội lỗi thì thả buộc cối đá vào cổ người ấy, mà ném xuống biển sâu còn hơn” (Ma-thi-ơ 18:5-6)
- 3) Đức Chúa Trời coi việc hiến tế trẻ em là sự **giết hại dã man con cái của Ngài**.
 - “Người đã bắt các con trai, con gái mà người đã sinh ra cho Ta đem dâng làm sinh tế cho chúng để thiêu nuốt đi. Những điều dâm loạn đó là nhỏ mọn sao? Người đã giết con cái Ta và đưa qua lửa để dâng cho chúng” (Ê-xê-chi-ên 16:20-21).
- 4) Hiến tế trẻ em là một tội ác mà Đức Chúa Trời gọi là **một sự ghê tởm không thể tưởng tượng nổi**.
 - “Chúng đã xây các nơi cao của Ba-anh trong thung lũng Ben Hi-nôm để dâng con trai con gái mình cho Mo-lóc. Đó là điều mà Ta không truyền dạy, cũng không nghĩ rằng chúng có thể làm điều ghê tởm như thế để gây cho Giu-đa phạm tội” (Giê-rê-mi 32:35).

Nạo phá thai có phải là hiến tế trẻ em không?

Đúng! Đó là hiến tế trẻ em, không chỉ ở trong bối cảnh tôn giáo mà thôi. Cả hai đều liên quan đến:

- Cha mẹ cố ý giết con mình
- Đốt hoặc cắt thân thể của con cái.
- Đánh đổi (hy sinh) mạng người để lấy những thứ khác.

Việc hiến tế trẻ em thời cổ đại được thực hiện để tránh điều gì đó tiêu cực (chẳng hạn như hạn hán) hoặc để đạt được lợi ích tích cực từ các vị thần (chẳng hạn như chiến thắng trong chiến tranh). Trong bối cảnh thế tục của chúng ta, mọi người phá thai để tránh xấu hổ, tổn kém, rắc rối, v.v., hoặc để đạt được bằng cấp, tiết kiệm tiền bạc, che giấu tội lỗi tình dục của mình hoặc làm hài lòng người khác. Sự thật đau đớn nhất khi thú nhận sự hối hận của chúng ta về việc phá thai là chúng ta đã hy sinh con cái của mình cho những thứ ít giá trị hơn.

“Phá thai” là một từ thời đại này và không xuất hiện trong Kinh Thánh, nhưng chúng ta biết Chúa ngăn cấm phá thai vì ngài ngăn cấm giết người (Phục truyền 5:17) - hay cố ý giết người vô tội! Trẻ chưa sinh ra cũng là con người - vậy phá thai có nghĩa là giết trẻ con-giết người vô tội.

Hãy xem phá thai thực là gì!

Xem hình ảnh hoặc xem video “Đây là nạo phá thai” (2 phút) tại: www.baovemamsong.org/media

****Cảnh báo** về những đoạn phim sẽ xem vì những hình ảnh chân thật và nhạy cảm. Người xem có thể không dám xem hoặc quay đi, nhưng chúng tôi khích lệ mọi người cùng xem. để thực sự hiểu phá thai là như thế nào, và hãy để Chúa động chạm mạnh mẽ tâm lòng họ.

****Sau khi xem những thước phim**, đừng vội vã, hãy để mọi người trải lòng, xưng nhận tội lỗi và cùng dành thời gian cầu nguyện cho nhau!

Đây là Phá Thai

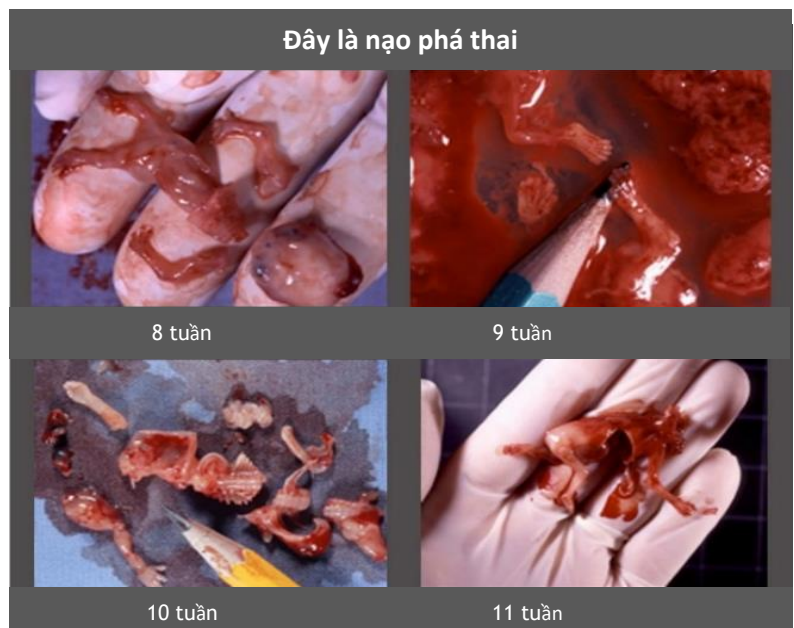
Video 1

Bác sĩ Levatino giải thích quy trình phá thai trong giai đoạn 2. (4 phút.)

Video 2

Đây là phá thai. Sự thật kinh hoàng của phá thai. Quét mã và tải xuống. Không phù hợp với trẻ em. (2 phút)

Còn việc mổ chữa ngoài tử cung thì sao? Đây có phải là một hình thức phá thai không?

Không! Mang thai ngoài tử cung là khi phôi thai làm tổ trong ống dẫn trứng, không trong tử cung. Nó không thể tồn tại ở đó, nếu không được loại bỏ sẽ giết chết người mẹ.

Hãy nhớ rằng, phá thai là việc **cố ý** giết chết một thai nhi. Khi mổ chữa ngoài tử cung, dù biết trước cái chết của đứa trẻ nhưng mục đích là cứu mẹ chứ không phải giết con. Nếu những tiến bộ y học trong tương lai cho phép phôi thai được cấy vào tử cung một cách an toàn, đó sẽ là điều đúng đắn cần làm.

MANG THAI BÌNH THƯỜNG

THAI NGOÀI TỬ CUNG

Câu hỏi 3: Làm sao mang ân điển của Phúc Âm đến với tội phá thai, để con người được tha thứ và giải phóng?

Việc che đậy tội lỗi và mặc cảm tội lỗi trong im lặng, bí mật sẽ cướp đi cơ hội được trải nghiệm ân sủng của Chúa và sự giải thoát khỏi tội lỗi.

Kinh nghiệm về ân sủng của Chúa được tìm thấy trong: **Nhận lấy sự tha thứ từ Chúa và Trải nghiệm một lương tâm trong sạch**, từ đó những tội lỗi thầm kín sẽ trở thành **niềm vui cởi mở và là một lời làm chứng tuyệt vời** về sự thương xót từ Chúa thông qua Đấng Christ. Trải nghiệm biến đổi này có thể nhanh hoặc chậm, nhưng luôn đi cùng đức tin.

3 bước từ mặc cảm tội lỗi giấu kín - đến Lời làm chứng công khai

1. Thi Thiên 32:1-5: Đức tin trong sự xưng tội và ăn năn

Chúng ta cảm thấy tội lỗi như thế nào? Chúng ta có xu hướng che giấu tội lỗi của mình, như David (c.3). Nhưng sự im lặng làm chúng ta suy yếu (c.3). Mặc cảm tội lỗi có cảm giác nặng nề, đau buồn, xấu hổ, hối hận và nóng ran (c.4). Nhưng khi xưng nhận và công khai tội lỗi (c.5) Chúa có thể tha thứ và giải phóng đời sống bạn. Phước thay, *hạnh phúc và tự do* cho ai chuyển từ tội lỗi đến ân điển (c.1).

Bằng Đức Tin, hãy:

1) **Đồng ý** với Chúa rằng những gì bạn làm là xấu xa và Chúa có quyền kết án bạn.

- “...Con đã phạm tội với Chúa, chỉ một mình Chúa thôi; và làm điều ác trước mặt Chúa, để Chúa bày tỏ công chính khi Ngài tuyên án” (Thi 51:3-4).

2) **Xưng nhận** tội lỗi và xin Chúa tha thứ. Đa-vít “bị tiêu hao” vì không xưng tội. Ông cảm thấy tội lỗi như một gánh nặng và sự hổ thẹn như sức nóng và bị kiệt quệ. Ông quyết định thú tội:

- “Khi con nín lặng, các xương cốt... hao mòn... rên xiết trọn ngày. Vì ngày và đêm tay Chúa đè nặng trên con; Sức con tiêu hao như bởi cơn hạn mùa hè. Con đã thú tội cùng Chúa, không giấu gian ác. Con nói: “Con sẽ xưng các sự vi phạm con với Đức Giê-hô-va, và Chúa tha tội cho con” (Thi 32:3-5).

2. Ê-sai 53: 4-6 Đức tin trong sự tin tưởng vào Đấng Christ và Thập Tự Giá

Trên cơ sở nào mà Chúa tha thứ tội? Thật không công bằng khi tha thứ kẻ có tội và kết án người vô tội, nhưng Chúa có thể ban cho sự nhân từ, bởi Ngài đã trừng phạt chính Con Ngài thay cho tội lỗi con người. Chúng ta đáng nhận lãnh sự chết bởi tội lỗi mình “Bởi tiền công của tội lỗi là sự chết...” (Ro-ma 6:23) (nhưng chính Chúa đã chết thay cho chúng ta. Chúa ban cho chúng ta Chúa Giê-su (Đấng hoàn toàn vô tội) như một **hình phạt thay thế cho tội lỗi**, để sự công chính của Chúa được tôn cao như chính lòng thương xót của Ngài cho toàn nhân loại.

Chúa Giê-su **đã trả giá cho mọi tội lỗi**, mang đến sự tha thứ hoàn toàn cho những ai ăn năn tin cậy nơi Ngài. Ngay trong luật pháp của con người, trừng phạt ai đó hai lần với cùng một tội không bao giờ là điều đúng đắn. Chúa Giê-su đã trả hết cho mọi tội lỗi, để chúng ta được tha thứ hoàn toàn. Bởi đó, không có gì trong cuộc sống của chúng ta đáng bị trừng phạt mà lại không bị trừng phạt.

Trong bối cảnh phá thai, Chúa Giê-su đã đổ huyết của Ngài trên Thập Tự Giá để che đi tội lỗi chúng ta (chuộc tội thay) vì tội đổ huyết vô tội và tội làm nger. **Khi tin vào Đấng Christ, chúng ta cũng tin rằng:**

- 1) Chúa Giê-su đã chết vì có **tất cả tội lỗi chúng ta**, kể cả những điều xấu hổ nhất, như phá thai.
- 2) Chúa Giê-su đã chịu **toàn bộ sự trừng phạt** cho tội lỗi mỗi chúng ta, bao gồm cả phá thai.

Bằng Đức Tin, hãy:

3) **Tin cậy** hoàn toàn vào Đấng Christ – đã chịu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời thay cho bạn.

- “Nhưng Người đã vì những vi phạm của chúng ta mà bị vết; vì gian ác của chúng ta mà bị thương; bởi sự trừng phạt của Người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi Người mang, chúng ta được lành bệnh” (Ê-sai 53:5).
- “Trong Đấng [Christ], chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội theo sự phong phú của ân điển Ngài” (Ê-phê-sô 1:7).
- “Vậy bây giờ chúng ta đã nhờ huyết Ngài được xưng công chính rồi, thì hẳn chúng ta sẽ càng nhờ Ngài mà được cứu khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời càng hơn” (Ro-ma 5: 9).

3. Hê-bơ-rơ 9:14. Đức tin trong sự nhẫn nại và đấu tranh cho một lương tâm trong sạch

Đức Chúa Trời mời gọi chúng kinh nghiệm sự thanh tẩy lương tâm khỏi tội lỗi và những việc làm chết chóc để phục vụ Đức Chúa Trời Hằng Sống. *Thần Linh của Chúa Giê-su đã giải phóng chúng ta khỏi lương tâm tội lỗi và ban sức mạnh cho chúng ta để có một đời sống mới, nhưng bởi chính đức tin mà chúng ta cũng phải đấu tranh cho một lương tâm trong sạch và được tự do để phục vụ Chúa.*

Con đường chúng ta đi **bắt đầu bằng sự hài lòng trong sự ban** cho của Đấng Christ (cứu rỗi tội lỗi trong quá khứ và thanh tẩy), và **quay trở lại nhắc nhở bản thân** về điều đó khi chúng ta cần, đó là con đường duy nhất để thoát khỏi cảm giác tội lỗi và được chữa lành nỗi đau từ những điều đã làm. Khi ma quỷ hoặc tâm trí nhắc nhở và lên án chúng ta về tội lỗi trong quá khứ, thì chúng ta phải bước đi bằng đức tin và mạnh dạn công bố sự cứu rỗi và lương tâm trong sạch mà chúng ta đã được nhận qua Đấng Christ rồi. Chúa muốn chúng ta tin cậy vào sự cứu chuộc hoàn toàn của Ngài và tự do phục vụ Ngài

Bằng Đức Tin, hãy:

4) **Áp dụng** tin mừng vào lương tâm của bạn và biến tội lỗi thành một lời chứng mạnh mẽ.

- “...huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì vết cho Đức Chúa Trời, sẽ tẩy sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, để phục vụ Đức Chúa Trời hằng sống bội phần hơn là đường nào!” (Hê-bơ-rơ 9:14).
- “...họ đã chiến thắng nó nhờ huyết của Chiên Con, và... những lời làm chứng của họ...” (Khải 12:11).

Bạn biết rằng, bạn đã trải nghiệm được sự tự do này khi bạn biến nỗi xấu hổ thầm kín và sự im lặng thành lời làm chứng và sự ngợi khen Chúa. Xem “*Chinh phục bởi ân điển*”- tại passionlife.com

CẦU NGUYỆN: Dành thời gian để mọi người thừa nhận và xưng nhận tội lỗi mình. Cũng như để ai đó được lên tiếng về trải nghiệm của họ. Cùng mời Đức Linh vào giữa, và cầu nguyện cho nhau.

Câu hỏi 4: Chúa kêu gọi chúng ta làm gì để ngăn sự đổ huyết vô tội? Những người khác đã làm việc này như thế nào?

Từ việc hiểu *Chúa nói gì về sự sống con người* sang *Chúa kêu gọi chúng ta làm gì để bảo vệ sự sống con người khỏi cái chết oan uổng*. Làm gì và thế nào để đáp lại lời kêu gọi của Ngài cách tốt nhất!

Có thể tóm tắt những mệnh lệnh đạo đức của Kinh Thánh liên quan đến việc phá thai như thế nào? Chúng ta nên làm gì? Nói một cách khác, theo đạo luật của Chúa, chúng ta:

- 1) **Từ chối nạo phá thai.** Luật đầu tiên phải tuân theo đó là, “Không được giết người” (Xuất 20:13). Đừng cố ý giết người vô tội, dù nó có thể giải quyết được vấn đề gì đi chăng nữa. Phá thai là cố ý giết chết một con người vô tội. Vì vậy, việc phá thai là sai trái. Hãy kiên quyết không bao giờ giết con cái của bạn, bất kể khó khăn như thế nào, chẳng hạn như bạn không bao giờ giết đứa con 2 tuổi của mình để giải quyết khủng hoảng cá nhân.
- 2) **Đừng nhắm mắt với hành động phá thai.** Luật thứ hai là “Hãy yêu thương người lân cận như chính mình” (Lê-vi 19:18) Thờ ơ là một dạng của sự đồng ý. Nếu bạn không nhắm mắt khi đứa trẻ 2 tuổi bị sát hại thì đừng nhắm mắt với hành động phá thai (Phục 21:7). Vậy, hành động là giải cứu!

Đừng bỏ lỡ phần quan trọng! Chúa kêu gọi chúng ta Hành Động- Giải Cứu (Châm. 24: 11-12)

- 3) **Tích cực can thiệp để giải cứu người vô tội.** Chúa kêu gọi chúng ta thực hiện các bước chủ động để giải cứu những người vô tội khỏi sự chết – can đảm lên tiếng và hành động để giải cứu!
 - “Hãy giải cứu những người bị đưa đến sự chết; và cứu những người đi lao đảo đi tới chốn hành hình. Nếu con nói, ‘Kìa, chúng tôi chẳng biết điều này,’ thì Đấng cân nhắc lòng người xem xét điều sao? Và Đấng gìn giữ linh hồn con không biết ư, Ngài chẳng báo trả cho mỗi người tùy theo việc họ làm hay sao?” Châm 24:11-12 - *bối cảnh ở đây là ‘tàn sát’ - cố ý giết người vô tội.*
 - a. Chúng ta không thể giả vờ không biết và không làm gì. Chúa biết rõ lòng chúng ta và Ngài sẽ phán xét thông qua những việc chúng ta làm và cả không làm. Phản ứng của chúng ta rất quan trọng. Chúng ta vượt qua nỗi sợ bằng đạo đức can đảm được khơi dậy bởi biết rằng Chúa đang đoái xem cách chúng ta đáp lại sự kêu gọi hành động từ Ngài.

- b. Cách chúng ta phản ứng trước sự tàn sát người vô tội, chúng ta làm để niềm tin vào Chúa được hiện diện trong đời sống (hoặc khi không làm gì, niềm tin đó không được hiện diện)
- “Hãy bênh vực người khốn cùng và kẻ mồ côi; xét xử công minh cho người thiếu thốn và kẻ khốn cùng” (Thi. 82:3-4).
- “Hãy mở miệng, bênh vực người bị căm, và biện hộ cho những người bị ruồng bỏ, hãy mở miệng xét xử cho công minh, bảo vệ quyền lợi cho người nghèo nàn khốn cùng” (Châm. 31:8-9).

Làm theo bản tóm tắt của Đức Chúa Trời về luật đạo đức của Ngài.

- “Vậy thì, bất cứ điều gì các con muốn người ta làm cho mình, hãy làm điều đó cho họ, vì ấy là luật pháp và lời tiên tri” (Ma-thi-ơ 7:12).
- “Vì cả luật pháp được được toám tắt trong một lời này: ‘Người hãy yêu người lân cận như mình’ (Ga-la-ti 5:14).

Chúa chỉ cho chúng ta cách để giải cứu: Lu-ca 10:25-37

4) **Câu chuyện người Sa-ma-ri cho chúng ta thấy cách để giải cứu** (Lu-ca 10:25-27). Nó giống như một mô hình cho sự can thiệp trực tiếp, cá nhân và thiết thực. Điều đó khiến chúng ta tốn thời gian và tiền bạc nhưng cứu được mạng người và làm vinh hiển Đức Chúa Trời, tấm lòng nhân ái của chúng ta được bộc lộ thông qua những hành động vì người khác.

Câu chuyện người Sa-ma-ri tiết lộ:

- Ai là người lân cận - **bất cứ ai cần được giải cứu** đặc biệt khỏi sự chết.
- Cách giải cứu họ - **nhật thành, thương xót, cá nhân**, thiết thực, dành thời gian và tiền bạc.
- Ai là “người lân cận nhân lành” – **những ai dừng lại để giúp đỡ và giải cứu người**

Những ví dụ nào về người tuân theo lời kêu gọi của Đức Chúa Trời để giải cứu những người vô tội? Họ đã làm điều đó như thế nào?

Họ bảo vệ những người vô tội khỏi cái chết trong thời đại của họ như thế nào? Chúng ta sẽ xem xét một số ví dụ, sau đó xem điều này áp dụng như thế nào, chúng ta có thể làm gì để cứu những đứa trẻ bị nhắm đến tử vong do nạo phá thai ngày nay.

1. NHỮNG TẤM GƯƠNG VÀ PHƯƠNG PHÁP TRONG KINH THÁNH

a. **Ru-bên** đã giải cứu Giô-sép khỏi sự ám sát của anh em mình. Ông đã sử dụng sự thuyết phục về mặt đạo đức và những lời cầu xin tha thiết để ngăn chặn sự đổ huyết vô tội. Sáng.37:21-22: “*Khi Ru-bên nghe những lời đó, ông muốn cứu chàng khỏi tay họ nên nói, “Đừng giết nó.” Ru-bên bảo họ, “Đừng làm đổ máu...,” “Giải thoát chàng khỏi tay họ...”*”

b. **Các bà đỡ ở Ai Cập** đã giải cứu các bé trai sơ sinh khỏi những kẻ giết trẻ em vào thời Môi-se bởi sự kính sợ Chúa, từ chối không làm theo sự bất công của nhà vua với luật giết tất cả con trai mới sinh. Nhà vua hỏi họ lý do “tại sao để cho các bé trai sống?”, họ đã dũng cảm và trả lời khôn ngoan và tiếp tục cứu các em bé – Xuất 1:17 “*Nhưng các bà mụ kính sợ Đức Chúa Trời. Họ không làm theo lệnh vua Ai Cập đã truyền cho họ, mà họ cứ để các em bé trai sống”*”

c. **Mẹ Môi-se** giải cứu con mình. Bà đã sử dụng sự bí mật, giấu ông vào trong một ngôi nhà an toàn (Xuất 2:1-10). Sau đó bà chuyển sang cho con được nhận nuôi để cung cấp cho anh một nơi an toàn lớn lên và hoàn thành kế hoạch của Đức Chúa Trời.

Công-vụ 7:19-21: “*Vua này mưu hại nòi giống chúng ta và ngược đãi các tổ phụ chúng ta, ép buộc họ phải vứt bỏ các trẻ sơ sinh, không để cho chúng sống. Vào thời điểm đó, Môi-se ra đời, khỏi ngó tuấn tú trước mặt Chúa và được nuôi tại nhà mình trong ba tháng. Khi Môi-se bị đem đi bỏ thì được con gái Pha-ra-ôn nhận làm con và nuôi dưỡng như con ruột mình”*”

d. **Áp-đi-a** giải cứu 100 tiên tri khỏi Giê-sa-bên bằng cách cung cấp một nơi an toàn cho họ sống. 1Các Vua 18:4 “*Áp-đi-a đem một trăm nhà tiên tri giấu trong hai hang đá, mỗi hang năm mươi người, lầy bánh và nước mà nuôi họ”*”

e. **Ra-háp** giải cứu các thám tử. Bà đã sử dụng cách nói dối (giấu các thám tử và nói dối để cứu họ) và được khen ngợi vì điều đó (Giô-suê 2; Gia-cơ 2:25).

f. **Nhiều người** đã hiệp một lòng, đồng một tiếng nói để cứu Giô-na-than.

1Sa-mu-ên 14:45: “*Nhưng dân chúng nói với Sau-lo: ‘Giô-na-than là người đã làm cho Y-sơ-ra-ên chiến thắng vẻ vang như thế mà phải chết sao? Nhất định không! Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, dù một sợi tóc trên đầu người cũng sẽ không rụng xuống đất, vì hôm nay người đã cùng làm việc với Đức Chúa Trời.’* Thế là, dân chúng đã giải cứu Giô-na-than, và ông không phải chết”

g. **Ê-xơ-tê** đã giải cứu dân tộc mình khỏi nạn diệt chủng bằng cách thay đổi luật pháp. Cô đã dũng cảm liều mình lên tiếng bênh vực những người được chỉ định phải chết (Ê-xơ-tê 3:9-13 và 4:14-16). “...*Con sẽ ra mắt gặp Vua, đó là trái luật; và nếu phải chết, con sẽ chết!*”

h. **Chúa Giê-xu** dạy chúng ta sử dụng những biện pháp thiết thực và nguồn lực cá nhân để *giải cứu* tính mạng con người theo mô hình cứu mạng của người Sa-ma-ri nhân lành (Lu-ca 10:25).

2. NHỮNG TẤM GƯƠNG VÀ PHƯƠNG PHÁP TRONG LỊCH SỬ

a. **Thế kỷ đầu tiên**: Trong thế giới La Mã (SCN), nạo phá thai và giết trẻ sơ sinh xảy ra phổ biến. Cha mẹ bỏ rơi con trong rừng hoặc dọc đường để tự chết hoặc bị thú rừng ăn thịt. Một số bị mang về nuôi làm nô lệ hoặc gái mại dâm.

Hội thánh đầu tiên dạy: “**Đừng giết trẻ em bằng cách phá thai hoặc giết trẻ sơ sinh.**” Điều này được viết trong **'Didache'** một cuốn sách hướng dẫn giảng dạy của hội thánh đầu tiên. Cũng dạy; “*Có hai con đường, một con đường sự sống và một con đường sự chết, và giữa hai con đường này có sự khác biệt rất lớn.*” Con đường sự chết bao gồm: “...*những kẻ sát hại trẻ em, và những kẻ hủy hoại hình ảnh Thiên Chúa.* Họ cũng giải cứu và nhận nuôi các em bé, và trực tiếp giúp đỡ các thai phụ cùng con của họ.

b. **Thế kỷ thứ 2: Tertullian** (160-220) - một người biện hộ, ủng hộ mạnh mẽ đạo đức sống. Ông mô tả chi tiết bằng văn bản cách thức phá thai khủng khiếp được thực hiện vào thời của ông. Nói về những Cơ đốc nhân, ông tuyên bố: “**Trong trường hợp của chúng tôi, việc giết người bị cấm vĩnh viễn. Vì vậy, chúng tôi không được phép phá bỏ ngay cả bào thai đang trong bụng mẹ...**”

c. **Thế kỷ thứ 3: Augustine** (354-430) vạch trần tội lỗi đạo đức của những người đàn ông trong việc phá thai. “**Họ xúi phụ nữ dùng thuốc độc để không sinh con hoặc nếu không thành công trong việc này, họ sẽ giết chết những đứa trẻ chưa sinh ra.**”

d. **Thế kỷ thứ 6: Justinian** – hoàng đế Đông La Mã, cũng là cơ đốc nhân (482-565) đã dạy, “**Người mà tìm thấy đứa trẻ phải chăm sóc và yêu thương trong tinh thần của cơ-đốc. Chúng có thể được nhận làm con nuôi như chúng ta được nhận làm con trong vương quốc ân điển.**”

e. **Thế kỷ thứ 16 (thời cải chính): John Calvin** tuyên bố, “**Dù tuyên bố lẽ thật của Chúa để chống lại sự giả dối của Sa-tan hay để bảo vệ những người tốt và vô tội... chúng ta phải chịu sự sỉ nhục và sự ghét bỏ của thế gian, có thể gây đe dọa cho mạng sống, tài sản, danh dự của chúng ta.**”

f. **Thế kỷ thứ 18-20**: Giáo sĩ **William Carey** (Ấn Độ, 1761-1834) đã ngăn việc trẻ sơ sinh bị ném xuống sông cho cá sấu ăn thịt. Đồng thời chiến đấu hết mình để ngăn chặn Sati – tục lệ thiêu sống vợ trên giàn hoả thiêu chồng. Giáo sĩ **Mary Slessor** (châu Phi, 1848-1915) đã giải cứu các cặp song sinh khỏi nghi thức giết chóc. **Mẹ Te-rê-sa** (1910-1997) giáo sĩ đến Ấn Độ, đã mở các nhà mái ấm để giải cứu và tìm các gia đình nhận nuôi trẻ con. Bà nói: “**Xin đừng giết đứa trẻ...cho tôi đứa trẻ. Tôi sẵn sàng đón nhận bất cứ đứa trẻ nào bị phá bỏ...**”

Các Cơ-đốc nhân khai mở các trại trẻ mồ côi, sáng lập các bệnh viện, thường xuyên nhận con nuôi, và giúp nô lệ trốn thoát ở Mỹ, giấu các nhà truyền giáo trong suốt phong trào Nghĩa Hòa Đoàn tại Trung Quốc và giải cứu người Do Thái khỏi Đức quốc xã trong Thế chiến thứ 2. **Các nhà lãnh đạo** giảng dạy hội thánh của họ từ chối việc phá thai và tích cực giải cứu phụ nữ, trẻ sơ sinh khỏi nạn phá thai và nạn giết trẻ sơ sinh. **Các nhà truyền giáo** đã chia sẻ Tin Mừng, đồng thời giải cứu những người gặp nguy hiểm tính mạng và dạy mọi người loại bỏ những hành động xấu xa trong thời đại của họ.

3. NHỮNG TẤM GƯƠNG VÀ PHƯƠNG PHÁP THỜI HIỆN ĐẠI – NGÀY NÀY

A. Can Thiệp Khủng Hoảng Mang Thai – Giải cứu phụ nữ và trẻ em khỏi nạn phá thai:

Ngày nay, các cơ đốc nhân cũng đang giải cứu mạng sống của những đứa trẻ, bằng cách tiếp cận và hỗ trợ các bà mẹ/cặp đôi đang trong khủng hoảng mang thai, trong cộng đồng họ.

Về tư cách cá nhân, mọi người đang hành động như người Sa-ma-ri nhân lành, đưa ra sự trợ giúp khi gặp ai đó đang trong khủng hoảng liên quan đến mang thai, hành động nhanh chóng một cách cá nhân, giúp người phụ nữ ấy và đứa trẻ!

Với tư cách một đội, cơ đốc nhân và hội thánh khu vực đang tổ chức các Mục Vụ trợ giúp Mang Thai, phù hợp trong cộng đồng của họ, và hiện đang giúp đỡ hàng ngàn trẻ em mỗi năm trên toàn Thế Giới.

Một nhóm trợ giúp mang thai thường cung cấp các dịch vụ, bao gồm như: tư vấn khủng hoảng, hỗ trợ tinh thần, cung cấp những thông tin y tế chính xác: nhằm giúp phụ nữ hoặc các cặp vợ chồng quyết định không phá thai. Nhóm có thể giúp người nữ tìm kiếm dịch vụ chăm sóc y tế, siêu âm, cũng như những nhu cầu khác trước, trong và sau khi em bé chào đời. Họ thường trở thành bạn lâu dài và có thể giúp người mới làm mẹ với những kỹ năng nuôi dạy con cái, đôi khi, giúp đứa trẻ được nhận nuôi.

Một đội có thể mở một **Trung tâm trợ giúp thai phụ** nơi gặp mặt và tư vấn cho những thai phụ đang trong khủng hoảng (đang tính đến việc phá thai). Nó có thể là một chiếc bàn trong một phòng khám, một phòng nhỏ trong bệnh viện hay một căn nhà thuê trên con phố nơi nhiều người đến phá thai. **Mục tiêu là để gặp người phụ nữ/cặp đôi trước khi phá thai** – khi họ đang tìm kiếm hoặc trên đường đi phá thai – và giúp họ giữ con. **Trung tâm thường sẽ được công khai và dễ tìm thấy ở cộng đồng.**

Một đội cũng có thể mở một nhà an toàn/nhà mái ấm/nhà trẻ em cho mẹ và con có thể ở lại. Một số phụ nữ bị đe dọa, bỏ rơi, dưới áp lực phải phá thai, thậm chí bị bạo lực và cần một nơi an toàn và kín đáo (thậm chí là ẩn nấp) trong thời gian chờ sinh. Nơi đó có thể giúp đỡ trước, trong và sau khi mẹ sinh con. **Mục tiêu là hỗ trợ bất cứ người nào cần được giúp đỡ**, đặc biệt là một nơi để ở. Các dịch vụ sẽ được giới thiệu, quảng cáo nhưng **thường Nhà an toàn sẽ tránh cái nhìn của nhiều người, mà hoạt động kín đáo trong sự an toàn.**

Khi giúp một phụ nữ đang phân vân chọn phá thai (trong khủng hoảng mang thai), bạn có thể:

- **Bày tỏ sự cảm thông.** Hãy nói: Tôi rất buồn khi thấy bạn trong hoàn cảnh khó khăn này.
- **Lắng nghe và tìm hiểu.** Hãy nói: Giúp tôi hiểu về tình trạng khó khăn khi bạn mang thai lúc này?
- **Cung cấp thông tin.** Hãy hỏi: Bạn biết gì về thai nhi của mình / phá thai / sự lựa chọn khác?
- **Hãy là một người Sa-ma-ri nhân lành.** Hãy nói: Tôi sẽ giúp bạn giữ con. Chúng ta sẽ tìm ra cách!

Để lập Nhóm Hỗ Trợ Thai Phụ nhằm tiếp cận phụ nữ trong cộng đồng của bạn, bạn có thể làm:

- Tập hợp một số cơ đốc trưởng thành - đồng ý làm việc cùng nhau và bắt đầu cầu nguyện. Hãy nói chuyện với mục sư của bạn.
- Huấn luyện nhóm - dạy cách tư vấn cho phụ nữ/các cặp đôi đang gặp khủng hoảng khi mang thai.
- Tìm hiểu về việc phá thai ở thành phố/làng của bạn – Ở đâu? Ai? Bao nhiêu? Tại sao?
- Tiếp cận những phụ nữ có thể cần sự giúp đỡ của bạn - chia sẻ trực tuyến, trong nhóm trò chuyện, thăm/nói chuyện với mọi người...
- Tìm hiểu những nguồn trợ giúp mang thai trong cộng đồng của bạn - ai có thể giúp bạn? Bác sĩ?

B. Lời Biện Hộ từ Bảo Vệ Mạng Sống – Hãy chia sẻ với cộng đồng và bạn bè bên ngoài nhà thờ:

Để chia sẻ với cộng đồng ngoài hội thánh về việc từ chối phá thai và 'bảo vệ sự sống' (thai nhi), dù không dùng Kinh Thánh chúng ta vẫn có thể chia sẻ để người ta hiểu được như sau:

i. Tóm tắt sự việc:

- Cố ý giết người vô tội là sai.
- Phá thai là cố ý giết một con người vô tội.
- Do đó, nạn phá thai là hành động sai trái.

- ii. Sử dụng khoa học (câu hỏi 1) để trả lời cho câu hỏi “Thai nhi là gì? Nó có phải con người không?”
- iii. Sử dụng lý luận đạo đức để chỉ ra rằng tất cả mọi người đều xứng đáng được bảo vệ bình đẳng.

Hãy hỏi **“Liệu có ổn không khi giết một đứa trẻ 2 tuổi.”** Hầu hết mọi người sẽ nói ‘KHÔNG! Họ sẽ không bao giờ biện minh cho việc giết một đứa trẻ 2 tuổi – dù bất cứ lý do gì. Nhưng họ sẽ cố gắng biện minh cho việc phá thai bằng cách cho rằng thai nhi khác với một đứa trẻ 2 tuổi. Họ thường chỉ ra một trong bốn luận điểm khác biệt nhưng không có cái nào biện minh cho việc phá thai. Đây là những tranh luận và cách để chúng ta đáp lại.

- a) **Đứa bé chưa sinh thì còn nhỏ mà.** Đúng thế! Phôi thai nhỏ hơn trẻ mới biết đi, trẻ mới biết đi thì nhỏ hơn trẻ vị thành niên. Nguyên tắc bình đẳng không liên quan đến kích thước. Quyền lợi không gia tăng theo kích thước. Nếu vậy, vì nam giới lớn hơn nữ giới, nên họ có quyền hơn chăng?
- b) **Thai nhi nằm trong bụng mẹ.** Đúng vậy! Nhưng nơi bạn ở không xác định bạn là gì. Vị trí không liên quan đến sự bình đẳng. Không phải khi ở nhà thì bạn ít là con người hơn như lúc bạn ở via hè. Không có gì thay đổi trong nhân tính của đứa trẻ khi đi qua ống dẫn sinh - di chuyển 10cm xuống ống sinh không thay đổi bản chất đứa trẻ. Dù trong hay ngoài bụng mẹ, đứa trẻ đều là con người.
- c) **Người chưa sinh chưa tự ý thức được.** Đúng! Trẻ mới biết đi nhận thức kém hơn so với thanh thiếu niên. Những người hôn mê khi phẫu thuật nhận thức kém hơn so với khi tỉnh táo. Nhưng nhân quyền của họ không tăng hay giảm theo mức độ nhận thức của họ. Giết họ khi đang phẫu thuật có chính đáng về mặt đạo đức không, hay trình độ nhận thức của họ liên quan với quyền lợi của họ chăng?
- d) **Người chưa ra đời thì còn phụ thuộc.** Đúng! Tất cả trẻ sơ sinh, trẻ nhỏ thậm chí cả thanh thiếu niên đều phụ thuộc vào người khác. Người già và người bệnh tật đều phụ thuộc. Những người phụ thuộc vào insulin (thuốc tiểu đường) không bị mất quyền sống. Chúa nói rằng người bị phụ thuộc cần được chăm sóc chứ không phải bị giết.

Hoặc, họ cố gắng biện minh cho việc phá thai vì sự đấu tranh của người phụ nữ/cặp đôi, nhưng sự giả định cơ bản của họ - *thai nhi không thực sự là con người như chúng ta* – thật ra lại là như nhau! Vậy, một lần nữa để giúp họ làm sáng tỏ, hãy hỏi xem liệu những lời biện minh này có thể áp dụng với một đứa trẻ 2 tuổi không!

- a) **Tài chính: "Chúng tôi nghèo quá! Chúng tôi không đủ khả năng nuôi thêm con."** Khi việc nuôi nấng một con người trở nên tốn kém, chúng ta có thể giết người không? Giả sử một gia đình đông con quyết định lạng lẽ giết đứa con 2 tuổi của họ để giúp giảm bớt gánh nặng tài chính, điều đó có ổn không? Chắc chắn là KHÔNG! Vậy thì cũng thật bất công khi phá bỏ một *đứa trẻ chưa sinh ra*.
- b) **Ngoài ý muốn: "Không nên bị ép buộc sinh ra một đứa trẻ không được chào đón đến thế giới này."** Nhiều người cho rằng đó sự *nhân đạo* khi thả bỏ đi một cái thai ngoài ý muốn - hơn là để nó được sinh ra trên đời với sự không mong muốn. Nếu không có ai muốn bạn, thì có thể giết bạn không? Giả sử một đứa trẻ 2 tuổi không ai mong muốn và chúng ta có lý do để nghĩ rằng khi nó lên 5, nó sẽ bị ngược đãi hoặc bị hắt hủi. Vậy chúng ta có nên giết nó ngay từ bây giờ để khỏi phải chịu điều đó trong tương lai không? Hiển nhiên là KHÔNG! Thay vào đó, chúng ta cần cố gắng cải thiện cuộc sống đứa trẻ. Được ‘mong muốn’ không phải là tiêu chí cho quyền bình đẳng con người – Vì là con người là có bình đẳng rồi! *Trẻ chưa sinh ra cũng là con người!*
- c) **Trẻ khuyết tật: "Không nên ép buộc bất cứ người phụ nữ nào nuôi một đứa bé khuyết tật."** Giả sử trước mặt bạn là một cậu bé thiếu năng trí tuệ, liệu việc giết cậu bé ấy vì tình trạng của cậu bé có được phép về mặt đạo đức không? KHÔNG, mọi người đều đồng ý rằng nên chăm sóc đứa trẻ. Nếu một đứa trẻ dị tật chưa sinh ra là con người, giống như đứa trẻ dị tật 2 tuổi, thì cơ sở đạo đức nào cho việc giết đứa trẻ chưa sinh ra? Tại sao người này có quyền sống, còn người kia thì không? Vậy sự thật là *trẻ chưa sinh ra cũng là con người!* Một số người cũng cho rằng đó là cái chết nhân đạo cho thai bị khuyết tật. Nhưng thành thật mà nói, họ biết đó KHÔNG PHẢI là nhân đạo và cũng không mang lợi ích cho đứa trẻ. Đúng hơn, gia đình chỉ không muốn thêm gánh nặng, tốn kém và sự xấu hổ, v.v...

- d) **Phụ nữ có quyền tự chủ về thân thể: “Thân thể của tôi, quyền lựa chọn của tôi!” (My body, my choice)** Không! Khi một người phụ nữ nói vậy có nghĩa cô ấy có thể lựa chọn giết và loại bỏ con của mình ra khỏi tử cung, cô ấy đã không hiểu về kiến thức sinh học cơ bản. Rằng, em bé không phải là một phần của cơ thể cô ấy – đó chính là một người hoàn toàn khác - đang tạm thời - ở trong cơ thể cô ấy! Bởi vậy, lựa chọn đó KHÔNG thuộc về cô ấy để làm hại hoặc giết *một người khác*. Tương tự như việc một người mẹ không có quyền làm hại hay giết đứa con 2 tuổi của mình! Trẻ chưa sinh ra hay trẻ sơ sinh đều có quyền sống bình đẳng vì đều là con người như nhau! Thực sự, siêu năng lực độc nhất của phụ nữ, đó là ‘mang nặng’ đứa con trong bụng! (Với trường hợp mang thai ngoài tử cung – xem lại Câu hỏi 2)

C. **Hãy Dạy Hội Thánh Bạn** – Loại bỏ phá thai, giúp đỡ thai phụ và giải cứu các thai nhi:

Điều này vô cùng cấp thiết khi các lãnh đạo Hội Thánh, mục sư dẫn dắt tín hữu kiên quyết **loại bỏ phá thai**, và sau đó hành động lên kế hoạch để **giải cứu phụ nữ và trẻ em khỏi cái chết và tổn hại do phá thai** trong cộng đồng bên ngoài Hội Thánh mà Chúa đặt để.

Chuẩn bị cho Hội Thánh bằng cách vạch trần tội ác phá thai trước hết. Hầu hết mọi người cần nhìn thấy sự bất công để từ chối nó. Đôi lại, sự bất công thường ở trong bóng tối để hoạt động (hành động bí mật), việc im lặng của mục sư là cơ hội để các tín hữu nghĩ rằng đi phá thai là bình thường. Phao-lo nói trong Ê-phê-sô 5:11: “Đừng tham dự vào những công việc vô ích của sự tối tăm; tốt hơn, nên quở trách chúng”. Điều này đặc biệt đúng về việc phá thai. Khi phá thai bị phơi bày, sự bất công thể hiện rất rõ ràng và hầu hết mọi người sẽ bác bỏ nó.

Một số điểm khởi đầu mục vụ là:

1. Vạch trần tội ác phá thai (Ê-phê-sô 5:11)
2. Công bố sự tha thứ cho tội lỗi phá thai nơi Đấng Christ và máu người đổ ra (Ê-sai 53:5, Ê-phê-sô 1:7)
3. Kêu gọi mọi người đến với sự tự do và lương tâm trong sạch bởi đức tin (Hơ-bơ-rơ 10:22)
4. Dành thời gian, giúp người nam, người nữ chia sẻ lời làm chứng trong Hội Thánh (Khải 12:11)
5. Trang bị họ để chia sẻ lý do tại sao bảo vệ sự sống lại quan trọng (Châm 31:8-9)
6. Huy động Hội Thánh giải cứu phụ nữ đang trong khủng hoảng mang thai trong cộng đồng của bạn với sự chỉ dẫn, giúp đỡ thiết thực nhằm khẳng định sự sống (Châm 24:10-12, Lu-ca 10:25-37)

Áp Dụng: “Điều quan trọng là chúng ta nghe, vâng theo và chia sẻ lời đó với người khác.” Hãy cân nhắc xem bây giờ bạn sẽ dạy ai. Thậm chí dạy được 5 người bạn cũng tốt. Bạn có thể dạy hàng xóm của bạn, nhóm nam và nhóm nữ không? Nếu bạn là một mục sư, bạn có thể dạy cho tất cả các mục sư trong khu vực của bạn không?

Khi bắt đầu phục vụ cộng đồng xung quanh, những tài liệu này có thể hỗ trợ bạn và đội của bạn

1. **Can thiệp khủng hoảng mang thai cho người mới bắt đầu**
2. **7 bước để bắt đầu đội trợ giúp thai phụ**
3. **Chỉ có một vấn đề** - chia sẻ với bạn bè trong xã hội chưa tin nhận Chúa.
4. **4 Câu hỏi bản hướng dẫn** – đào tạo ‘4 Câu hỏi’
5. **Được tha thứ và tự do** – chữa lành hậu quả phá thai.

Quét mã QR để tải xuống các bài học tiếp theo, 4 Câu hỏi Hướng dẫn dành cho lãnh đạo, video và nội dung khác tại: www.baovemamsong.org Hoặc liên hệ với chúng tôi qua email: bvms_hanoi@gmail.com

Cần giúp đỡ? Có thai? Gọi trợ giúp: 081 511 4526